

Til lovforslag nr. L 94. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 9. april 2002

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Portugal

§ 1. Overenskomst af 14. december 2000 mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, kan tiltrædes på Danmarks vegne. Overenskomsten er optaget som bilag til denne lov.

Stk. 2. Overenskomsten træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i overenskomstens artikel 29.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

SVEND AUKEN

/ Birthe Skaarup

OVERENSKOMST

mellem

Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter

Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik,

der ønsker at afslutte en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på skatter på indkomst, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske eller administrative underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som skatter på indkomst skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller dele af indkomst, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rörlig eller fast ejendom, skatter, der pålignes den samlede lønsum, der er betalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:

- a) i Danmark:
 - (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
 - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
 (herefter omtalt som »dansk skat«);
- b) i Portugal:
 - (i) den personlige indkomstskat (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares - IRS);
 - (ii) selskabsskatten (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas - IRC);

(iii) den lokale ekstraskat på selskabsskatten (Derrama);

(herefter omtalt som »portugisisk skat«).

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder Danmark eller Portugal, alt efter sammenhængen;
- b) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- c) udtrykket »Portugal« betyder Den Portugisiske Republiks territorium beliggende på det europæiske kontinent, øgrupperne Azorerne og Madeira, de respektive territorialfarvande samt enhver anden zone, inden for hvilken Den Portugisiske Republik i overensstemmelse med portugisisk lovgivning og

folkeretten har suverænitetsrettigheder eller jurisdiktion, for så vidt angår efterforskning og udvinding, bevaring og forvaltning af naturressourcer, hvad enten disse er levende eller ikke, som findes i vandene over havbunden, på havbunden og i dennes undergrund;

- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenlutning af personer;
- e) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- g) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem pladser i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) i Danmark: skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) i Portugal: finansministeren, generaldirektøren for skatter (Director-Geral dos Impostos) eller deres befuldmægtigede stedfortræder;
- i) udtrykket »statsborger« betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat;
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til hver en tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i

denne stat, skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i andre love, der anvendes i denne stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat«, enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter imidlertid ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikkefysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. a) En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis det varer mere end 6 måneder.

b) Medmindre bestemmelserne i stykke 4, 6 og 7 i denne artikel medfører andet, skal et foretagende i en kontraherende stat, som leverer tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale i den anden kontraherende stat, anses for at have fast driftssted i denne anden stat, men kun i det omfang sådan virksomhed varer mere end 6 måneder inden for en 12-måneders-periode.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller hjælpende karakter for foretagendet;

dende eller hjælpende karakter for foretagendet;

f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a)-e) nævnte aktiviteter, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 i tilfælde, hvor en person, der ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 6, handler på et foretagendes vegne, og som har og sædvanligvis udøver i en kontraherende stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, skal dette foretagende anses for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et foretagende skal ikke anses for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, opbevarer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde

omfatte tilhører til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder, på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af eller retten til at udnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe, både og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

De forudgående bestemmelser skal også finde anvendelse på indkomst fra rørlig ejendom eller indkomst, der hidrører fra tjenesteydelser forbundet med anvendelsen af eller retten til at anvende fast ejendom, når indkomsten under skattelovgivning i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende, henføres til indkomst af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, enten i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds. Der skal imidlertid ikke indrømmes sådant fradrag for eventuelle beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde, hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til det faste driftssted. På samme måde skal der ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste ikke tages hensyn til beløb, som (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) det faste driftssted pålægger foretagendets hovedkontor eller et af dets øvrige kontorer at betale som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde, hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til foretagendets hovedkontor eller til et af dets øvrige kontorer. Intet i dette stykke skal dog give mulighed for fradrag for udgifter, som ikke ville være fradragsberettigede, hvis det faste driftssted havde været et selvstændigt foretagende.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 udelukke denne kontraherende stat fra at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal imidlertid være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for

Bilag til f. t. l. vedr. Danmark og Portugal

år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. I tilfælde, hvor fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Fortjeneste ved international trafik

1. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved driften af skibe og fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kan kun beskattes i denne stat, når sådan brug, rådighedsstillelse eller udlejning sker i tilknytning til drift af skibe og fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Hvis selskaber i forskellige lande er enedes om drift af transportmidler i international trafik gennem et forretningskonsortium, skal bestemmelserne i stykke 1 og 2 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat eller
 - b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat
- og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke

havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten, hvis denne anden stat anser reguleringen for berettiget. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

Bestemmelserne i det foregående led finder ikke anvendelse på udbytter, som betales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, for så vidt som bestemmelserne i Rådets direktiv om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (90/435/EØF), som dette måtte blive ændret fra tid til anden, finder anvendelse.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nær-

mere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« betyder i denne artikel indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

Udtrykket »udbytte« omfatter i denne artikel også fortjeneste betalt i medfør af en aftale om andel i fortjeneste (associação em participação).

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

5. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikkeudloddede fortjeneste en skat på selskabets ikkeudloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikkeudloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehø-

rende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra den hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renterne. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne begrænsning.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, være fritaget for beskatning i denne stat,

- a) hvis den, der betaler renterne, er denne stat, en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller en lokal myndighed, centralbanken eller institutioner, der leverer offentlige tjenesteydelser; eller
- b) hvis renterne betales til den anden kontraherende stat, en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller en lokal myndighed, centralbanken eller nogen anden offentlig institution (herunder en finansiel institution), som de kompetente myndigheder i de begge kontraherende stater måtte nå til enighed om.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den fordring, som ligger til grund for den betalte rente, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renten er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renten set i forhold til den gældsfordring, for hvilken den er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af denne bestemmelse.

3. Udtrykket »royalties« betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og film eller bånd anvendt til udsendelse i radio eller fjernsyn, ethvert patent, varemærke

eller mønster eller enhver model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for anvendelsen eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

Udtrykket »royalties« omfatter også betalinger som vederlag for teknisk bistand i forbindelse med anvendelsen eller retten til at anvende enhver ophavsret, ethvert udstyr eller enhver oplysning som omhandlet i dette stykke.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel kun finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller af rørlig ejendom, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.

3. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe og fly, der anvendes i international trafik eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.

4. Fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik som omhandlet i artikel 8, stykke 2, kan kun beskattes i denne stat.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stykke 1-4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

6. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af et forretningskonsortium, der anvender transportmidler i international trafik som omhandlet i artikel 8, stk. 4, skal bestemmelserne i stykke 3 og 4 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel, der ejes i dette konsortium af et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Frit erhverv

1. Indkomst, der oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved frit erhverv eller ved anden virksomhed af selvstændig karakter, kan kun beskattes i denne stat. I følgende tilfælde kan sådan indkomst dog beskattes i den anden kontraherende stat,

hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan indkomsten beskattes i den anden kontraherende stat, men kun i det omfang den kan henføres til dette faste sted; eller

hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør 183 dage eller derover inden for en 12-måneders-periode. I så fald kan indkomsten beskattes i den anden stat, men kun i det omfang den hidrører fra virksomhed i denne stat.

2. Udtrykket »frit erhverv« omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk og uddannelses- eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i den anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Artikel 16

Bestyrelshonorarer

Bestyrelshonorarer og andre lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenkab af medlem af bestyrelse eller tilsynsførende organ (i Portugal »conselho fiscal«) eller andet tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat. Artikel 15 skal dog finde anvendelse for så vidt angår udøvelse af virksomhed af vedvarende eller regelmæssig karakter.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat helt eller i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 18

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den an-

den kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 19, stykke 1, medfører andet, kan pensioner og andre lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten dette sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i denne anden stat, medmindre

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte stat efter lovgivningen i denne stat.

I så fald kan pensionerne beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelser, når en sådan institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat.

Artikel 19

Offentligt hverv

1. Løn, gage og andre lignende vederlag, herunder pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i artiklerne 15-18 skal finde anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk eller administrativ underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 20

Studerende

1. En studerende eller lærling, der er eller, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal fritages for skat i denne anden stat på:

- (a) betalinger, som han modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse fra personer, som er hjemmehørende uden for denne anden stat; og
- (b) vederlag for ansættelsesforhold i denne anden stat, som ikke overstiger 3.000 euro inden for et skatteår i denne anden stat, under forudsætning af, at sådant ansættelsesforhold direkte har forbindelse med hans studier eller er nødvendigt med henblik på hans underhold.

2. Denne artikel skal kun finde anvendelse i et sådant tidsrum, som må anses for rimeligt, eller som sædvanligvis er nødvendigt for at kunne gennemføre det pågældende studium eller den pågældende uddannelse. I intet tilfælde skal nogen kunne anvende denne artikel i mere end 5 på hinanden følgende år regnet fra det tidspunkt, hvor den pågældende først ankom til den anden kontraherende stat.

Artikel 21

Virksomhed i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 5 og 14 skal en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som udøver virksomhed i den anden kontraherende stat i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter beliggende i denne anden stat, anses for at udøve virksomhed i denne anden stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller fast sted med hensyn til sådanne aktiviteter.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor virksomheden udøves i en periode eller perioder, der tilsammen ikke overstiger 30 dage inden for en 12-måneders-periode. Ved anvendelsen af dette stykke skal virksomhed udøvet af et foretagende, der er forbundet med et andet foretagende som omhandlet i artikel 9, dog anses som udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende virksomhed er væsentligt den

samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan fortjeneste, der oppebæres af et foretagende i en kontraherende stat ved transport med skibe eller fly af forsyninger eller mandskab til et sted, hvor der udøves virksomhed ud for kysten i forbindelse med forundersøgelser, efterforskning eller udvinding af kulbrinter i den anden kontraherende stat, eller ved drift af bugserbåde og lignende fartøjer i forbindelse med sådan virksomhed, kun beskattes i den førstnævnte stat.

4. Gage, løn og andre lignende vederlag, som oppebæres af en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført om bord på et skib eller fly, en bugserbåd eller et fartøj som omhandlet i stykke 3, skal beskattes i overensstemmelse med artikel 15, stykke 3.

Artikel 22

Andre indkomster

1. Indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal ikke finde anvendelse på indkomst bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 14 finde anvendelse.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan indkomster, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foregående artikler i denne overenskomst, beskattes i den anden kontraherende stat, når de hidrører fra denne stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) Medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, skal Danmark i tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Portugal, indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Portugal.
- b) Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomtskatten som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Portugal.
- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Portugal, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomtskatten tillade fradraget den del af indkomtskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Portugal.
- d) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som efter artikel 18 kan beskattes i Danmark, skal Danmark indrømme et fradrag i skatten af denne indkomst på et beløb svarende til den skat, der er betalt af den pågældende indkomst i Portugal. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af skatten på sådan indkomst som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Portugal i medfør af bestemmelserne i artikel 18.

2. I Portugal:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Portugal indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark. Fradraget skal dog ikke kunne overstige den del af indkomtskatten som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.

- b) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Portugal, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er fritaget for beskatning i denne stat, kan Portugal ikke desto mindre tage den skattefritagne indkomst i betragtning ved beregningen af skatten på den pågældendes øvrige indkomst.

Artikel 24

Ikkediskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særlig med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 skal denne bestemmelse også finde anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, skal ikke i nogen af de kontraherende stater kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særlig med hensyn til hjemsted, er eller måtte blive undergivet.

3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er

hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

6. Uanset bestemmelserne i denne artikel 2 skal bestemmelserne i denne artikel finde anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, heriblandt gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af overenskomsten, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsfulgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretnings-

mæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 27

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til enhver del af de kontraherende staters område, som udtrykkeligt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse, eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra sådant tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 30 på den måde, som er angivet i nævnte artikel, også bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af de kontraherende staters område eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. Overenskomsten skal træde i kraft dagen efter det tidspunkt, hvor de respektive regeringer skriftligt har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser herfor i de respektive stater er opfyldt, og dens bestemmelser skal have virkning:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, når den skattemæssige begivenhed finder sted den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere;
- (ii) for så vidt angår andre skatter, når indkomst erhverves i det skatteår, der begynder den 1. januar i det år, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, eller senere.

Artikel 30

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, til den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give skriftlig meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter, at der er forløbet et tidsrum på 5 år fra det år, hvor overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- (i) for så vidt angår kildeskatter, når den skattemæssige begivenhed finder sted den 1. januar i det år, der følger efter det tidspunkt, hvor varslet angivet i den omhandlede meddelelse udløber, eller senere;
- (ii) for så vidt angår andre skatter, når indkomst erhverves i det skatteår, der begynder den 1. januar i det år, der følger efter det tidspunkt, hvor varslet angivet i den omhandlede meddelelse udløber, eller senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Lissabon den 14. december 2000 på dansk, portugisisk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Niels Christian Tillisch

For Den Portugisiske Republik

Joaquim Pina Moura

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af overenskomsten, der i dag er indgået mellem Kongeriget Danmark og Den Portugisiske Republik til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter (herefter omtalt som »overenskomsten«), er de undertegnede blevet enige om følgende bestemmelser, som skal udgøre en integrerende del af overenskomsten:

Vedr. artikel 2, stykke 3:

- (i) Der er enighed om, at overenskomsten også skal finde anvendelse på følgende:
 - a) I Portugal:
den lokale ejendomsskat (Contribuição Autárquica).
 - b) I Danmark:
ejendomsværdiskatten.
- (ii) Overenskomstens bestemmelser om indkomst fra fast ejendom skal med de nødven-

dige tilpasninger finde anvendelse på de skatter, der er omhandlet i punkt (i).

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Lissabon den 14. december 2000 på dansk, portugisisk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark
Niels Christian Tillisch

For Den Portugisiske Republik
Joaquim Pina Moura